

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/610/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312216750
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4312216750.4

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSŤ, s. r. o. so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpený Fridrich Paľko, s. r. o. so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR so sídlom v Bratislave, Župné nám. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaniach navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 29. mája 2014 č. k. 10C/7/2013-69 a proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 13. júna 2014 č. k. 10C/7/2013-97, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 29. mája 2014 č. k. 10C/7/2013-69 p o t v r d z u j e .

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 13. júna 2014 č. k. 10C/7/2013-97 p o t v r d z u j e .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením zo dňa 29. mája 2014 č. k. 10C/7/2013-69 súd prvého stupňa uložil navrhovateľovi povinnosť, aby v lehote 10 dní od právoplatnosti tohto uznesenia zaplatil súdny poplatok za odvolanie vo výške 20 eur podľa pol. 7 písm. a) sadzobníka súdnych poplatkov, § 2 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov.

Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ v zákonom stanovenej lehote odvolanie, odôvodniac ho tým, že neobsahuje podstatnú náležitosť tohto druhu rozhodnutia, a tým je odôvodnenie. Keďže napadnuté uznesenie neobsahovalo ani žiadne dôvody, ktoré viedli súd k jeho vydaniu, mohol navrhovateľ len hádať. Podľa položky 7a sadzobníka súdnych poplatkov sa poplatok vyrubuje za žalobu na náhradu škody spôsobenej nezákonným úradným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo nesprávnym úradným postupom. Ako vyplývalo z tejto definície spoplatneného úkonu, spoplatneniu podliehalo podanie žaloby na náhradu škody. Spoplatneniu nepodliehali ďalšie úkony vo veci samej, ako sú odvolanie, dovolanie. Navrhovateľ podal odvolanie proti rozsudku, a nie žalobu. Súd nebol oprávnený svojvoľne rozširovať okruh úkonov podliehajúcich súdnemu poplatku. Navrhovateľ preto nemohol byť vyzvaný na platenie súdneho poplatku za podané odvolanie. Uvedené právne závery boli v súlade s publikovaným rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. marca 2007 sp. zn. 4Cdo 39/2007. V prílohe zák. č. 71/1992 Zb. nebolo jasne a jednoznačne stanovená poplatková povinnosť za podanie odvolania voči rozhodnutiu súdu o žalobe na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Navrhovateľovi preto bola v rozpore s týmto zákonom uložená poplatková povinnosť v prípade, kde ju nemal. Takéto konanie zo strany súdu predstavovalo zásah do základného práva navrhovateľa na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s čl. 12 ods. 1 a čl. 13 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky. Zdôraznil, že použitie analógie legis je v prípadoch vyrubenia súdneho poplatku, vzhľadom na čl. 59 ods. 2 ústavy vylúčené. Navyše dodal, že podľa ustanovenia § 18ca Zákona o súdnych poplatkoch

z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. septembra 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012. V danom prípade bol návrh navrhovateľom podaný pred 01. 10. 2012, konanie teda začalo pred účinnosťou zák. č. 286/2012 Z. z., preto bolo nutné v súvislosti s podaným odvolaním aplikovať právny stav platný do 30. 09. 2012. Do 30. 09. 2012 bolo konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom od poplatku vecne oslobodené. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil.

Napadnutým uznesením zo dňa 13. júna 2014 č. k. 10C/7/2013-97 súd prvého stupňa zastavil dovolacie konanie a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 1 ods. 1, § 2 ods. 1 písm. a), § 5 ods. 1 písm. a), § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len Zákon o súdnych poplatkoch) a zistením, že navrhovateľ sa písomne podaným návrhom doručeným dňa 28. 09. 2012 domáhal od odporcu zaplatenia majetkovej škody a nemajetkovej ujmy. Okresný súd Nitra rozsudkom návrh navrhovateľa v plnom rozsahu zamietol a odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ odvolanie, o ktorom Krajský súd v Nitre rozhodol rozsudkom č. k. 9Co/334/2013-53 zo dňa 27. 03. 2014 tak, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil a odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Dňa 26. 05. 2014 doručil navrhovateľ súdu dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 9Co/334/2013-53 zo dňa 27. 03. 2014. Výzvou zo dňa 29. 05. 2014 vyzval súd prvého stupňa navrhovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za dovolanie vo výške 40 eur v lehote 10 dní a zároveň navrhovateľa poučil, že ak nebude súdny poplatok v určenej dobe zaplatený v správnej výške, súd konanie zastaví. Predmetná výzva bola právnomu zástupcovi navrhovateľa doručená dňa 03. 06. 2014. Nakoľko navrhovateľ súdny poplatok za dovolanie v lehote 10 dní nezaplatil, súd prvého stupňa postupoval v zmysle § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch a konanie zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak konanie vo veci bolo zastavené.

Aj proti tomuto uzneseniu súdu prvého stupňa podal v zákonom stanovenej lehote navrhovateľ odvolanie, odôvodniac ho tým, že súd vyrubil súdny poplatok za dovolanie podľa položky č. 7a sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb., pričom podľa tejto položky sadzobníka sa poplatok vyrubuje za žalobu na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Spoplatneniu teda podlieha len podanie žaloby na náhradu škody a spoplatneniu nepodliehajú ďalšie úkony vo veci samej, ako sú odvolanie, dovolanie, a pod. Poukázal pritom na dôvodovú správu k vládnemu návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 145/1995 Z. z. o správnych poplatkoch v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony. Zdôraznil, že podal dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, a nie žalobu. Súd nebol oprávnený svojvoľne rozširovať okruh úkonov podliehajúcich súdному poplatku. Navrhovateľ nemohol byť preto vyzvaný na platenie súdneho poplatku za podané dovolanie. Odvolal sa pritom na právne závery Najvyššieho súdu SR v rozsudku z 29. 03. 2007 sp. zn. 4 Cdo 39/2007, podľa ktorých za súdne konania, ktoré nie sú uvedené v prílohe zákona č. 71/1992 Zb. (sadzobník súdnych poplatkov), sa súdne poplatky nevyberajú, poplatková povinnosť nevzniká a analogické určenie výšky súdneho poplatku neprichádza do úvahy. Ďalej mal za to, že v prílohe zákona č. 71/1992 Zb. (sadzobník súdnych poplatkov) nie je jasne a jednoznačne stanovená poplatková povinnosť za podanie dovolania voči rozhodnutiu súdu o žalobe na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Navrhovateľovi bola teda v rozpore so zákonom uložená poplatková povinnosť v prípade, kde ju nemal. Takéto konanie zo strany súdu podľa navrhovateľa predstavovalo zásah do jeho základného práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s čl. 12 ods. 1 a čl. 13 ods. 1 písm. a) Ústavy SR. Navyše podľa § 18ca Zákona o súdnych poplatkoch z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. 09. 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. 09. 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. 09. 2012. V danom prípade bola žaloba podaná navrhovateľom pred 01. 10. 2012 a konanie teda začalo pred účinnosťou zákona č. 286/2012 Z. z. Do 30. 09. 2012 bolo konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym postupom od poplatku vecne oslobodené. Tento záver potvrdil aj Okresný súd Komárno v uznesení sp. zn. 8C/842/2012 zo dňa 16. 10. 2013. S poukazom na uvedenú argumentáciu navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd podľa § 10 ods. 1 OSP vec prejednal podľa § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a po preskúmaní napadnutých rozhodnutí dospel k záveru, že napadnuté uznesenie zo dňa 29. mája 2014 č. k. 10C/7/2013-69, ako aj napadnuté uznesenie zo dňa 13. júna 2014 č. k. 10C/7/2013-97 je potrebné podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdiť.

Navrhovateľ sa v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 10C/7/2013 domáhal od odporcu náhrady škody a nemajetkovej ujmy, keď svoje nároky odvodzoval od nesprávneho úradného postupu súdu v konaní vedenom na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 6Er/1089/2008. Okresný súd Nitra rozsudkom zo dňa 24. 06. 2013 č. k. 10C/7/2013-38 návrh zamietol. Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal navrhovateľ odvolanie. O odvolaní navrhovateľa rozhodol Krajský súd v Nitre rozsudkom zo dňa 27. 03. 2014 č. k. 9Co/334/2013-53 tak, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a odporcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Proti rozsudku Krajského súdu v Nitre podal navrhovateľ dovolanie na poštovú prepravu dňa 23. 05. 2014. Následne súd prvého stupňa napadnutým uznesením zo dňa 29. mája 2014 č. k. 10C/7/2013-69 uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie. Výzvou zo dňa 29. 05. 2014 súd prvého stupňa vyzval navrhovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za dovolanie vo výške 40 eur v lehote 10 dní a zároveň navrhovateľa poučil, že ak nebude súdny poplatok v určenej dobe zaplatený, súd konanie zastaví. Predmetná výzva bola navrhovateľovi doručená dňa 03. 06. 2014. Následne navrhovateľ podal proti uzneseniu a výzve odvolanie a súd prvého stupňa vo veci rozhodol napadnutým uznesením zo dňa 13. júna 2014 č. k. 10C/7/2013-97.

Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len Zákon o súdnych poplatkoch) súdne poplatky sa vyberajú za jednotlivé úkony alebo konanie súdov, ak sa vykonávajú na návrh a za úkony orgánov štátnej správy súdov a prokuratúry uvedené v sadzobníku súdnych poplatkov a poplatku za výpis z registra trestov, ktorý tvorí prílohu tohto zákona.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a) Zákona o súdnych poplatkoch, poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok z návrhu.

Podľa § 2 ods. 4 Zákona o súdnych poplatkoch v odvolacom konaní je poplatníkom ten, kto podal odvolanie, pri dovolaní ten, kto podal dovolanie. Poplatníkom je tiež ten, kto podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu a v konaní nebol úspešný.

Podľa § 5 ods. 1 písm. a) Zákona o súdnych poplatkoch, poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

Podľa § 6 ods. 2 Zákona o súdnych poplatkoch, ak je sadzba poplatku ustanovená za konanie, rozumie sa tým konanie na jednom stupni. Poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá i v odvolacom konaní vo veci samej. Poplatok za dovolanie sa vyberá vo výške dvojnásobku poplatku ustanoveného v sadzobníku.

V zmysle položky 7a sadzobníka súdnych poplatkov, Zákona o súdnych poplatkoch, súdny poplatok zo žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom je 20 eur.

Podľa § 10 ods. 1 Zákona o súdnych poplatkoch, ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania alebo dovolania, prvostupňový súd vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí spravidla v lehote desiatich dní od doručenia výzvy; ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie zastaví. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník vo výzve poučený. Súd vyzve poplatníka na zaplatenie poplatku splatného podaním návrhu na začatie konania predtým, ako nariadi pojednávanie tak, aby lehota od zaplatenia poplatku do pojednávania, vydania platobného rozkazu a rozkazu na plnenie alebo rozhodnutia bez nariadenia pojednávania nebola dlhšia ako dva mesiace; túto lehotu môže predseda súdu z dôležitých dôvodov predĺžiť.

Odvolací súd po preskúmaní veci a konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že napadnutým uznesením zo dňa 29. mája 2014 č. k. 10C/7/2013-69, ktorým súd prvého stupňa uložil navrhovateľovi

zaplatiť súdny poplatok za odvolanie v sume 20 eur, ako aj napadnutým uznesením zo dňa 13. júna 2014 č. k. 10C/7/2013-97, ktorým súd prvého stupňa dovolacie konanie zastavil, súd prvého stupňa vec správne posúdil po právnej stránke a svoje rozhodnutia aj správne a v dostatočnom rozsahu odôvodnil. Odvolací súd sa s odôvodnením napadnutých rozhodnutí v celom rozsahu stotožňuje, a preto s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 OSP sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia bez toho, aby odvolací súd tieto dôvody opakoval.

Následne na zdôraznenie správnosti k námietke navrhovateľa, uvedenej v odvolaní, že napadnuté uznesenie zo dňa 29. mája 2014 č. k. 10C/7/2013-69 neobsahuje žiadne dôvody, preto je nepreskúmateľné, odvolací súd dodáva, že aj keď riadne odôvodnenie uznesenia, rovnako ako rozsudku, je súčasťou základného práva účastníka súdneho konania na súdnu ochranu a s ňou súvisiaceho práva na spravodlivý proces podľa článku 46 ods. 1 a článku 48 ods. 2 Ústavy SR, stručné odôvodnenie rozhodnutia o poplatkovej povinnosti spočívajúce len v uvedení, že ide o súdny poplatok za podané odvolanie s uvedením konkrétnej položky sadzobníka súdnych poplatkov v Zákone o súdnych poplatkoch, vyhovuje požiadavke dostatočného odôvodnenia rozhodnutia v zmysle § 157 ods. 2 v spojení s § 167 ods. 2 OSP a nenapĺňa intenzitu odňatia možnosti konať pred súdom z dôvodu nedostatočného odôvodnenia napadnutého uznesenia. Podstatou súdneho rozhodovania je totiž poskytovanie materiálnej právnej ochrany dotknutých práv, a nie prepätý formalizmus pri koncipovaní súdneho rozhodnutia. Preto pre dostatočné odôvodnenie uznesenia o uložení poplatkovej povinnosti nie je podstatné, či rozhodnutie súdu obsahuje oddelenú časť s výslovným uvedením nadpisu odôvodnenie alebo odôvodnenie nasleduje bezprostredne vo výrokovej časti, ale musí byť z neho zrejme, z akého dôvodu je poplatková povinnosť uložená, v akej výške a podľa ktorej položky.

K tvrdeniam navrhovateľa, že spoplatneniu podlieha len podanie žaloby na náhradu škody, avšak spoplatneniu nepodliehajú ďalšie úkony vo veci samej, ako sú odvolanie, dovolanie, odvolací súd dodáva, že tento výklad navrhovateľa ignoruje ustanovenia Zákona o súdnych poplatkoch, a to § 2 ods. 4 tohto zákona, podľa ktorého poplatníkom je ten, kto podal odvolanie, pri dovolaní ten, kto podal dovolanie, § 5 ods. 1 písm. a), podľa ktorého poplatková povinnosť vzniká podaním odvolania a dovolania a § 6 ods. 2, podľa ktorého sa poplatok podľa rovnakej sadzby vyberá aj v odvolacom konaní vo veci samej. Poplatok za dovolanie sa vyberá vo výške dvojnásobku poplatku ustanoveného v sadzobníku. V tomto zmysle je navrhovateľova interpretácia znenia položky 7a sadzobníka súdnych poplatkov Zákona o súdnych poplatkoch nesprávna, nezohľadňujúca potrebné súvislosti. Ak by súd akceptoval uvedené argumenty navrhovateľa, znamenalo by to, že ustanovenia Zákona o súdnych poplatkoch stanovujúce vznik poplatkovej povinnosti za odvolanie a dovolanie (§ 2 ods. 4, § 6 ods. 2) by boli obsolentné, vzhľadom na to, že sadzobník súdnych poplatkov Zákona o súdnych poplatkoch neobsahuje žiadnu položku, ktorá by *expressis verbis* určovala súdny poplatok za podanie akéhokoľvek odvolania a dovolania. Pokiaľ súd prvého stupňa vyrubil navrhovateľovi súdny poplatok za podané odvolanie a dovolanie, nešlo z jeho strany o použitie analógie, ako sa navrhovateľ mylne domnieva, ale o systematický výklad relevantných ustanovení citovaného zákona.

Rozhodnutiami súdu prvého stupňa nedošlo k svojvoľnému rozširovaniu okruhu úkonov, podliehajúcich súdnemu poplatku a použitiu analógie legis pri vyrubení súdneho poplatku, ale len k aplikácii ustanovení Zákona o súdnych poplatkoch. Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní poukázal na rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo 39/2007, odvolací súd k tomu dodáva, že z tohto rozsudku vyplýva, že pokiaľ nie je stanovená sadzba súdneho poplatku za určitý druh konania v sadzobníku, teda, pokiaľ určité konanie nie je ako poplatkový úkon uvedené v sadzobníku, v rámci tohto konania nevzniká ani poplatková povinnosť za dovolacie konanie. V danom prípade však už v čase podania odvolania poplatková povinnosť za tento druh konania - žaloba na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom bola stanovená. K prechodnému ustanoveniu § 18ca odvolací súd ešte dodáva, že toto ustanovenie stanovuje, že z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. 09. 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. 09. 2012 sa vyberú poplatky podľa predpisov účinných do 30. 09. 2012. Keďže v danej veci bolo odvolanie podané dňa 10. 12. 2013, pričom išlo o súdny poplatok za konanie (dovollacie konanie), pričom bolo podané až po 30. 09. 2012, nešlo ani o úkon, ani o konanie začaté do 30. 09. 2012, preto ak súd prvého stupňa vyrubil navrhovateľovi za podané odvolanie súdny poplatok podľa položky 7 písm. a) sadzobníka súdnych poplatkov, jeho rozhodnutie je vecne správne, preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 29. mája 2014 č. k. 10C/7/2013-69 podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

Vzhľadom na to, že odvolaním bolo napadnuté aj uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 13. júna 2014 č. k. 10C/7/2013-97, týkajúce sa zastavenia dovolacieho konania, odvolací súd na zdôraznenie správnosti tohto uznesenia dodáva, že poplatková povinnosť za dovolanie sa odvíja od poplatkovej povinnosti za pôvodný návrh (žaloby), o ktorom bolo právoplatne rozhodnuté a ktorého sa dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok týka, a to pokiaľ ide o výšku poplatku (t.j. aká bola výška poplatku za pôvodný návrh podľa príslušnej položky sadzovníka súdnych poplatkov) a tiež, či bolo pôvodné konanie oslobodené od súdneho poplatku (vecne, či osobne).

Vo vzťahu k rozhodnej právnej úprave aj v tomto prípade súd prvého stupňa správne vyhodnotil, že dovolacie konanie je samostatným konaním, ktoré začalo dňa 26. 05. 2014 podaním dovolania na súd, a preto sa naň nevzťahuje právna úprava účinná do 31. 08. 2012. Opačný názor navrhovateľa, ktorý relevantnosť právnej úpravy odvodzuje od podania žaloby o zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy na súd, je nesprávny. Ustanovenie § 18ca stanovuje, že z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. 09. 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. 09. 2012, sa vyberú poplatky podľa predpisov účinných do 30. 09. 2012. Keďže v danej veci bolo dovolanie podané dňa 26. 05. 2014, pričom išlo o súdny poplatok za konanie (dovolacie konanie), pričom bolo podané až po 30. 09. 2012, nešlo ani o úkon, ani o konanie začaté do 30. 09. 2012, preto ak súd prvého stupňa vyzval navrhovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za podané dovolanie a poučil ho o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku a po jeho nezaplatení napadnutým uznesením dovolacie konanie zastavil, jeho rozhodnutie je vecne správne, preto odvolací súd aj napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 13. júna 2014 č. k. 10C/7/2013-97 podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.